

EDINOST

Glasiilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V edinosti je moč.«

»EDINOST« izhaja 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludna. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, »Nova tiskarna«.

Vsi donosi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente« Nuova Tipografia; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav senó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Narodnost in država.

(Drugi del dalje).

Sicer pa ima pisatelj tudi v mnogih njegovih treditvah prav in kaže, da je gledé občne državniške filozofije dobro podkovan, akoprem mu to filozofijo tu in tam temni predsodek. Kar piše namreč o mešanih državah, da so take mešane države bile od starih časov in da so tudi v naravnem razvitju potrebne, to vse tudi mi podpišemo.

Prav tako ima pisatelj prav, ako mešanim državam, posebno pa naši Avstriji ne pripisuje aktivne politične vloge. Naloga Avstrije je naloga miru; naša država ima uže po svojem zgodovinskem razvoju nalogo, da mirno združuje razna ljudstva, in kadar koli se je že izneverila temu poklicu, še vsaki-krat je to storila v svojo škodo. To smo videli v Italiji in Nemčiji, tu in tam je naša Avstrija morala podleči, ker se je ustavljala duhu časa in je hotela agresivnim potem ustvariti svetovno oblastvo.

Avstrija ima od nekdanj poklic, da skrbi za dobrobitje raznih narodov; tem narodom mora pa biti v prvej vrsti pravična, a skrbeti mora tudi za njih moralno, duševno in materialno blagost.

Kako bi pa to mogla Avstrija storiti, ako dopušča supremacijo Nemcem in drugim narodom, posebno Slovanom pa dela ovire, da se ne morejo po svoje razvijati? Ali je mogoče denes le misliti si svobodo v državi, kder je ena narodnost podrejena drugej? Novošegni filozofi vsi pišejo proti državnej veri in zato, da so vsa vero-

izpoznanstva pred državo enakopravna. Ako torej svoboda to zahteva gledé vere mora to naravno veljati tudi gledé narodnosti.

Svobode si torej v Avstriji ni mogoče misliti pod uvetom, da imajo v njej Nemci nadvlado; brez svobodnega razvitka narodov po svoje, brez njih duševnega napredka na edino mogočej podlagi svojega lastnega, materinega jezika pa ni mogoče niti blagosti, ker tam, kder ni mogoče nositi omike v ljudske kroge, postane omika le privilegij nekaterih stanov, in ti stanovi potem čez mero bogatijo na škodo pravega ljudstva.

Pisatelj sam priznava, da tam ni sreče, kder le eni v škodo mase bogatje; če pa je temu res tako, mora se dati tudi vsemu ljudstvu enaka prilika za omiko, ta pa ne more prodreti v te mase drugače, nego s pomočjo materinega jezika. Rimske in Bizantinske države propad ima vse druge vzroke, nego bi ga mogel denes imeti razpad kake mešane države v Evropi. Niti Turška se ne da Avstriji dobro primerjati, kajti Turška ni nikoli postala kulturna država, kar se pa Avstriji vendar ne more odrekati.

Res je, kar trdi pisatelj, da more mešana država le potem dobro napredovati, ako se v njej dobro razvija svoboda in se ljudstvo gmotno dobro čuti. V Avstriji, pravi pisatelj, da ni mogoče svobodnih načel tako razvijati, kakor v čisto narodnih državah, da pa uprav zarad tega je treba ljudstvo odškodovati z materialnimi dobrotami.

Kako pa se bode materialna blagost razvijala brez svobode, to nam

je tudi uganka, katero more morda le pisatelj rešiti. Ako bi pa avstrijska ljudstva stradala svobode in kruha, potem je res mogoče, da začno tožiti in se ozirati na druge sosedne države, v katerih vladati svoboda in gmotno dobrobitje.

Mogoče, da se v Avstriji ne morejo uvesti vse one svobodne naprave, kakor na priliko v Angleški; ali to je gotovo, da bi Avstrijska nemška ljudstva tudi mogla pogrešati še kako svobodo, da jim je le zagotovljen svobodni razvitek svoje narodnosti; nobena druga svoboda pa bi jih ne mogla odškodovati za narodnost, ki je po novošegnem pravu temelj vsake svobode, posebno v mešani državi, ker v narodnej državi tako in tako odpade to prašanje.

Razlaganje Avstriji primerne svobode po bivšem ministru je sploh tako nejasno, nedoločeno, da se vidi na prvi mah, kako težko mu je nadvlado Nemcev spraviti v pravo soglasje s poklicem Avstrije.

Vjemamo pa se s pisateljem gledé načela, da je v mešani državi, in posebno v naši državi, dinastična vez skoraj najvažnejši činitelj, kateri največkrat odločuje v slučajih notranjih preprirov. To se je v naši Avstriji uže mnogokrat dokazalo.

Ali uprav v tem, da ljudstva vidijo v vladarskej hiši prvo državno vez, kaže se na najsijajnejši način ljuštrev nagib k federalizmu, in ker je v Avstriji tudi po pisateljevem menenju prva dolžnost državnikov, da dinastičnemu načelu ne vzmó sijaja, prav zato je tudi potrebno, da oni državniki doletnim ljudstvom ne kraté

onih pravic, katere so jim po samem Stvarniku podeljene, kar je tudi naš presvitli cesar sam spoznal z izrekom: »Jaz hočem mir mej mojimi narodi!«

Čudno se nam tudi zdi, da vidi pisatelj v izreku papeža Leona XIII., da namreč vladarji niso zarad sebe postavljeni, ampak zarad ljudstev in v njihovo korist nek dah upora. Ali ni morda v tem stavku izrečeno, da se vladar mora kolikor le mogoče približati idealu nesebičnega človeka?

Nodotakljiva in neodgovorna njegova osebnost mu uže sama ob sebi nalaga največjo nesebičnost. Ako pa papež, ki je naravno najviši varuh morale katoliških kristijanov, izreče take moralne sodbe, pač mu tega ne more nihče zameriti, temveč so take sodbe potrebne in celó tolažilne onim državljanom, kateri so na svetu manj obdarovani s posvetnim blagom.

Papežovo pravo v tem obziru izvira iz velike odgovornosti, katero ima vsak vladar pred Božjim prestolom. Gorje pa vladarjem, ako bi tako odgovornost zanikali, ker ako bi kraljevske moči ne podpirala tudi viša morala, še le potem bi zgubila dinastična vez svoj blešč na svetu. Papeži so dostikrat tudi krivo postopali, ali papeštvo je bilo od nekaj koristno monarhičnemu načelu, tega ne sme posebno oni pozabiti, ki trdi (in po pravici), da mora ostati dinastično načelo nekaj svetega. Iz tega je razvidno, da je pisatelj tudi v tem obziru zgrešil pota doslednosti.

Prav ima zopet pisatelj sè svojim menenjem, da so čestokrat uprav konservativci škodovali monarhičnemu načelu, ker so svoj naravni upliv na

PODLISTEK.

Col - Podvelb.

J. Trošt.

(Konec.)

Tudi vraže še žive mej ljudstvom. Če se komu pripeti nesreča, če mu govéd pogine, uže govore, da mu je bilo narejeno. Posebno pri živinoreji je vse polno praznih ver. Če nema krava mleka, gotovo lej je to naredila kaka nevoščljiva soseda. Če začne koga noga kar naglo boleti, gotovo je kde našel. Ko sem popraševal, kaj bi vendar to moglo biti, rekli so mi, da kak sovražnik tako naredi. On uže ve, kod hodi dotični človek, kateremu misli nastaviti, pa mu dene take reči na stezo. Človek pride in stopi na te. Kaj bi mogla biti ona »reč«, nisem mogel izvedeti, ker ljuštje o tem govore le z velikim strahom. Taka bolest je v istini strašna, ker »nahod« pokvari človeku nogo za vse življenje.

Vesti o strahovih na Colu ne manjka. Že v začetku svojega spisa sem rekel, da hočem pokazati, kako verujejo ljudje v razne strahove in prikazni. Ne rečem da bode to vsacega zanimalo, saj ima vsak kraj svoje vesti o ponočnih junakih.

Da začnem o vesteh ob umrlih. Enajsto uro potem, ko se je duša ločila od človeka, vrne se in pogleda, kako se godi z njenim telesom. Če duša na svetu kaj potrebuje, pride nazaj in se pojavlja pri sorodnikih v sanjah ali pa tudi v istih.

Dogodile se je nekemu človeku, ko je hodil o ponočnej uri iz Ajdovščine na Col,

da ga je neka človeška senca vedno spremljala. Bolčan je šel po cesti, a ona prikazen nad cesto. Slednjic se je pa strah izgubil.

Posebno rada se povrača duša z onega sveta, če je tukaj pustila kaj neporavnane. Ali taka pot je strašna. Duša mora preiti skozi devet mlinskih kamenov.

Dva prijatelja sta si dala besedo, v daljni svet se razhajaja, da tisti, ki prej umre, pride to drugemu naznanit. Res umre eden in isto noč prijaha njegov duh na belem, čilem konjiču (seveda v človeške podobi), da naznanit prijatelju to novico. To je ubozega druga tako prevzelo, da je od strahu umrl in se preselil se svojim drugom v srečno večnost.

Eto še einaa obrazca:

Žena prosti moža, ko je bil na smrtnej postelji, naj jej pride povedat, kako je v večnosti. Ali ne sme priti po noči, ker bi je bilo strah in šibka ženska bi se tega ustrašila do smrti, priti mora o poludne. Mož umre. Tretji dan po pogrebu je delala žena v vinogradu. Ko odzvojni poldne, viti žena, kako moliti iz zemlje pred njo dve roci, beli kakor vosek in nogi, na kojih spozna, da so bile njenega moža. Na rokah in nogah se je poznalo, da nezauansko trpe. Iz zemlje se je pa čul glas: Ne okusi nikdar več kaj tac-gal! Žena se je tako prestrašila, da je zbolela in kmalu šla sama skozi vrata večnosti.

Od enajste ure do polnoči prihajajo mrtvi z pokopališča v cerkev ter opravljajo tam svoje molitve.

Nekdaj se jim je tudi nek zemljak primešal ter strahom opogoval čudne te dubove. Kar se mu približa neka davno umrla sorodnica, ki mu reče: Prijatelj, bži, da prideš pred nami iz cerkve in čez prag pokopališčnih vrat, drugače te

semeljemo kakor malin moko. On gre ven in vidi na pokopališči odprte vse grobove. A kmalu se vsujejo za njim duše in ker jim ni mogel uti, vrže kos obleke, pri kojeh se ustavijo (za njim tekoče duše) in tako jim uide preko praga, kamor duše ne morejo in ne smejo.

Koliko je v teh pripovedkah istine, koliko pa le dobrega religioznega čuta, naj sodi dobrovoljni čitatelj sam. Te pripovedke so mi bile nekoliko znane uže od mladih nog, nekoliko sem jih zabeležil v sedanjih dijaških letih.

Tudi o ve-lančih žive še razne pravljice. O mesečnih ljulih ve tudi še narod kaj pripovedovati, ali kaj bi Vas, dragi bralci, dolgočasil s tako pustimi stvarmi, saj jih veste sami na koše.

Preiti mi je na poetično moč, kolikor je je še mej ljuštmi, koje opisujem.

Naloga moja ni, da bi navajal cele dolge lirčne pop-evke, ki so v naši okolici. Navesti hočem le važnejše trenutke ali momente v nekaterih. Prava gojiteljica narodnih in pesnijskih sploh je naša mladina. Glavna stvar v teh pesnih je romantika. Zdihljaji mej fantom in dekletom ali dvo-zovori so v čveterovrstičnih ali pa tudi dvovrstičnih kiticah ali strofah.

Neka narodna pesen opeva vasovanje fantovsko. Zbrali so se pod vaško lipo in:

Nar ta mlajši tako pravi:
Jaz pa pojdem k ljub'ci v vas.
Ljubca je za lipo stala
In vse dobro slišala.

In ko se zopet sni-leta s fantom, reče mu ona radi razmerice, ki ja je razdvojila:

Oh prokleti so jeziki,
K' so ti to pove-tali.

Fant pride pod okno kacega dekleta, ki ni njegovo in ona mu odgovarja:

Jaz nisem srca tacega,
Da bi ljubila vsacega
Jen vsaka noč
Ma svojo moč
Oj, fantič lahko noč!

Tu se pozna zvestoba naših nepokvarjenih lepotic. V drugej pesni se prič-kata zopet fanta, kojega ljubica je lepša in bogatejša.

Tista je moja,
K' si žvižga in poja,
K' si kratek čas dela
Pa sama leži.

A drugi, ki tudi hvali svojo miljenko, odgovarja:

Moja je lepši ko tvoja,
Pri mojej se sladko zaspi,
Moja, ma židane povštre,
Pri tvojej še slavnice ni.

Mnogo imajo opraviti narodne pesni tudi z našo metropolo belo Ljubljano:

Sred' Ljubljance
Stoji lip'ca
Lepa lip'ca zelena.

Ali pa:
Leži, leži Ljubljan'ca
Oj Ljubljan'ca dolga vas.

Mej narodom ne manjka še tudi šaljivih kitic, tako n. pr. poje fant o svojej ljubimki:

Moja ljub'ca taka
Kot judovski far,
Po noč' me ma rada,
Čez dan pa nikar.

Sliši se celo:
Ljub'ca moja,
Zakaj si taka,
Da t' je vsaka
Noč prekratka,
Ur'ca hlje: dve pa tri,

Ti pa praviš, da ni še polnoči.
Konečno ne smem pozabiti tudi nove

krono zlorabili v svoje egoistične namene ter niso dopustili, da bi krona dala kako koncesijo ljudstvu, oziroma občnemu menenju. Ali še več so škodovali, posebno pa v Avstriji, doktrinarni liberalci, ko so svoj egoizem tako pretirali, da so državo dovedli blizu propada. Liberalci in konservativci gotovo morejo enako škodovati načelu monarhije in svojemu lastnemu, ako jih egoizem tako zaslepi, da postanejo trmoglavi in ne uvažajo opravičenih ljudskih želj.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Poslanskej zbornici je 20. t. m. vlada podala predlogo glede začasne ustave potrdnih sodb v Dunajskem Novem mestu, pogodbo zastran varstva podmorskih kablov, načrt predrugačbe volitvenega reda v državni zbor na Dolenjeavstrijskem, potem več predlog tikajočih se železnic. Poslanec Proskovec je interpeliral glede povišanja carine na žito. Poslanec Richter je priporočal skupno delovanje z Nemčijo zoper čezmorsko in rusko konkurenco. Poslanec Russ je interpeliral glede podpore za izvolitev Trsta kakor pristanišča za čezmorsko nemško podjetje. Poslanec Menger je zahteval avtentično razlago zakona glede odprave nadleg, katere delajo davkove gosposke zadrugam. Poslanec Menger je priporočal, naj se izvoli poseben odsek za vredbo vseh rek. Poslanec Suess je vneteljav svoj predlog zastran pomnožitve državnih poslancev za Dunaj in njegovo okolico. Ta predlog se je izročil volilnemu odseku. Poslanec Fanderlik je pri tej priliki napovedal poseben predlog zastran predrugačbe volitvenega reda za državni zbor na Moravskem. Predlog poslanca Chlumeckega, naj se davka oprostite delavske zavarovalnice, izročil se je davkovskemu odseku. — Druga seja je bila včeraj.

Proračunski odsek je 21. t. m. sprejel pet prvih poglavij proračuna, mej temi tudi dispozicijski zalog. Potem je obravnaval poglavje o tobaku ter dovolil za preskrbovanje tobaka na poročevalčev predlog 22.870.500 glid. namesti 23.339.200 glid. kakor je vlada zahtevala.

Obrtni odsek je imel tudi ta dan sejo ter je obravnaval zakon o ponesrečenju.

V proračunskem odseku je 22. t. m. poslanec Tonkli govoril o nedostatnostih sodiščnih poslopij v Trstu in Gorici

zvezde, ki se je prikazala Bolčanom pred par leti, ta je: Bralno društvo. Taka društva so v vseh krajih pravi brami, kder se čuva in čisti narodni duh, narodno mišljenje, kder se skupljajo zastopniki naroda, in od koder prihaja čisti blagodejni duh slovanski (ali od koder more in mora prihajati). Seveda je človek povsod le človek, in tako tudi v društvu. I »bralno društvo« na Colu bi moralo buditi naroda zavest in pospeševati njegovo omiko, ali naloga njegova je jako težavna. Društvo orje ledino. Njegov obstoj je sila težaven, ker preveliko strankarstvo nikakor ne more kaj takega podpirati.

Vsak bi pa želel, da se taka samonikla cvetka, kakor je to društvo, prav lepo razvija in cvete, da dočeka boljših časov, boljših let, nego sedaj. Čas je dober zdravnik. On zaceli tudi strankarstva rane.

V svojem delu sem rojakom vsaj površno dokazal, da nam minolost ni brez vsakih znamenitosti, a bodočnost nam mnogo kaže, bodočnost je naša. Okolica, v kojoj stoji Col, vsaj je zgodovinsko star kraj, kder so gospodovali mogočni Rimljanji, koder je držala cesta iz Italije v Emono in dalje. I poznej o času narodov vesoljne selitve je drlo mnogo trum preko Hrušice in Cola v Vipavsko dolino »lepotno sveta«. Omenjam le Alboina in pa osodepolno bitko na Vipavskem polju l. 394. po kr. Pozneje, kose je priselil slovenski narod v naše kraje, bili so bolj mirni časi in okolica ta je spadala oblasti patrijarhov ogleskih, potem od teh odtrgana in združena s Kranjsko, prišla je pod mogočno šezlo Habsburžanov.

V začetku devetnajstega veka so marširali tudi skoz Francozi, kateri so prinesli »te nesrečne fronce«, prej je bila le desetina in časi so bili boljše nego sedaj.

ter zahteval, naj se pribavijo boljša poslopja. Vladni zastopnik, oddelčni načelnik Sacken, je izjavil, da se gledé Trsta vrše pogajanja zastran zidanja novega poslopja za sodišča, gledé Gorice pa vlada stori potrebne korake, da se napake odpravijo. Poslanec Hellsberg je govoril o naselbinah za kazence. Vladni zastopnik je pa kazal na težave pridobitve taci naselbin. S to stvarjo se je vlada uže pečala, a dosedaj brez vspeha.

Vnanje dežele.

Italijanski kralj Humbert je poslal španskemu kralju 30.000 frankov za žrtve potresa.

Nemški državni zbor se peča zdaj z davkom, ki se ima naložiti borsijancem. Tu je pravo polje za davke, i če so kde opravičeni davki, gotovo so pri borsnej igri.

Angleška vlada je sprejela egiptovske predloge za podlogo novih razprav, vendar pa se ustavlja večstranskej kontroli in zahteva, naj se obdačijo kuponi, ne pa znižajo obresti. Angleška dovoljuje nemško in rusko zastopstvo v blagajnici za državni dolg, hoče se tudi spustiti v dogovor zaradi mejnarodnega jamstva za posojilo deset milijonov angleških lir, a zahteva, da temu pritrde vse velevlasti.

Iz Sudana dohajajo poročila o pričetih bojih mej Angleži in Mahdijevo vojsko. »Reuters Bureau« poroča iz Kahire od 21. t. m. Pri Metammehi je bila bitka, v kateri je padlo 800 upornikov; Angleži nemajo nobene zgube. 22. pa je došlo to le poročilo: Dvanajststo mož angleške vojske pod generalom Stewartom je prišlo včeraj k vodnjakom Abuklea, katere je zasedlo 10.000 upornikov. Danes zjutraj so se Angleži v carré pomaknoli proti sovražniku, ki je z naglim napadom carré za nekoliko trenutij raztrgal, ali Angleži so se zopet zbrali, z smrtonosnim streljanjem odbili sovražnika, ki je na bojišči pustil 1200 mrtvih in ranjenih. Zguba Angležev znaša: 9 častnikov je mrtvih, 9 ranjenih, 65 mož je mrtvih, 85 ranjenih. Generalu Stewartu je bil ustreljen konj, na katerem je jahal. Angleži so zasedli vodnjak. Stewart se brez odlašanja pomakne proti Metammehi.

Načelnik kilenske države je bil skoraj žrtva zarote. Zadnje saboto so ga hoteli s peklenkim strojem usmrtiti, a poskušnja je izpodletela.

DOPISI.

Trst 23. januarja. († Anton Šekliji učitelj v Kobariđu). Nemila smrt je pretrgala spet nit mlademu življenju. Anton Šekliji, mladenič jekleneke značaja, blagih lastnosti in pravi učitelj nežne mladine in svojega ljudstva, bil je danes spremiljan k zadnjemu počitku. Štiri leta so komaj minola, kar je zapustil učiteljske v Koprju, srečen, da je prišel čas, ko mu je dano posvetiti se v korist mladega našega narastaja, up naše bodočnosti. Zmožnosti njegove so poznali njegovi predstojniki in Kobariđ, njegov rojstni kraj, bil mu je odločen v delokrog. Z vso ljubeznijo se je poprijel svetega poklica, a osoda ni hotela, da bi blagi mladenič gledal cvet svoje setve. Zapustil je lepo svojo domovino ter prišel v Trst iskat zgubljenega zdravja. A bilo je prepozno. Človeštva osoda ga je poklicala v pomlati njegovega življenja v večnost. Daleč od rojstnega kraja je zaspal blagi dne 20. t. m. v tukajšnji bolnici. Kako je bil senjen in ljubljen, pokazal je njegov sijajni sprevod. Udeležili so se ga razven sorodnikov velečestiti g. deželni šol. nadzornik vitez Klodič, vodja držav. ljud. šole, okr. nadz. p. Zavagna, okrajni nadz. g. Sinkovič, večina učiteljsva državnih in mestnih šol, ter mnogo prijateljev. Na krsto je bilo položenih mnogo lepih vencev v znak spoštovanja in obžalovanja bridke osode.

Ločil si se dragi iz vrste Svojih prijateljev, Tvojih drugov. Četrta si, ki si izmeje Svojih sošolcev, zapustil trudapolno pot življenja in legel k počitku. Počivaj v miru, delovanje Tvoje bo rodilo plemenit sad, živel bodeš v prijaznem spominu tvojih učencev, prijateljev in drugov. Mlad moral si se ločiti s kranjsimi upi, srčnimi željami. Ali, ako se Ti niso tudi te spominile v kratkej dobi, vedi, da nisi nesrečen, saj nisi mogel še okusiti življenja bridkih nevednosti. Tvoj ljubljenc, naš Preširen je uže pel:

»Da ni nesrečen, kdor v grobu leži.
Sošolec.

Tržaška okolica. 20. prosenca. — (»Cikorija« in ribič »Segala«.) — Do sedaj ni bilo v Barkovljah še nič o »Cikoriji« šlišati, (iznimši ono, katero ženske v kavi kuhajo). A kar naglo se je pojavilo v Barkovljah, da ribič »Segala« z Grete za »Cikorijo« agituje. Predno pa dalje o C koriji govorim, omeniti moram, kaj je prav za prav imenovani »Segala«. Segala je preprost človek, koji od ribištva živi.

Za malo žganja kupi ga lahko vsak človek, in za malo denarja izda ti celo svojo domovino in Greto (rojstni kraj). To je tudi mož očitno pokazal pri zadnjih volitvah v tržaški mestni svet. Neki človek, ki se je iz Istre sem priklatil, in kateri misli, da vsej Barkovlji ukazuje, dal mu je nekoliko denarja. Kakor hitro je pa Segala denar od imenovanega človeka dobil, prišel je od volilcev volilne liste pobirati ter jih za »Cezara« oddajati. Sedaj mu je pa gotovo tudi kateri »Cikorijaš« za žganje dal, ker za »Cikorijo« agituje. Njegov pravi čestni »štacija« je pa »Zaganjarija« Barkovljanskega »dofgovvernerja«.

Znano je, da skuša Cikorija pri prihodnjih volitvah izpodrinoti narodne okoličanske kandidate (poslance) v tržaški mestni svet. A znano je tudi, da skuša, in si največ prizadeva izpodrinoti tudi poslance državnega zbora, č. g. Nabergoja. Č. g. Nabergoj je pa tako čislani in priljubljen mej okoličani, da ga nikoli nobeno (bodisi tudi »milijonarsko« politično društvo) ne izpodrine, še manje pa polentarsko društvo Cikorija. — Poleg tega pa gotovo vemo, da dobimo pri prihodnjih volitvi v mestni svet za IV. okraj (v okolici) novega poslance, kojega gotovo tudi politično društvo »Edinost« priporoči. O omenjenem gospodu sem uže prei malo časom v »Edinosti« poročal, a poročal bodem še obširneje pred volitvami.

Ta pot ne opravi pa znani Barkovljanski »šnopsar« čisto nič pri volitvi in ako mu hode tudi ribič Segala pomagati. Segala (pravo Italijansko: »scicala«) znači slovensko škrazad. Škrazadi pričenjajo pa po leti peti, in to v najhujšem vročini. Uže imenovani škrazad (Segala) pa poskuša uže po zimi, in to v najhujšem mrazu.

Za gotovo vem pa, da Cikorija v Barkovljah nič ne opravi. V svoje žrelo pogoltno največ dva, to je: ribiča Segala in necega prodajalca žganja. To je pa zdaj po zimi, ker je slabo vreme, in ima ribič Segala čas. Nastopi pa polejte in lepo vreme, in tedaj bode moral ribič Segala ribarit iti, da svojo družino preživi. Takrat mu hode gotovo malo časa ostajalo agitovati za »cikorijo«. »Fante« Gustinčič si tudi po Barkovljah ne upa za Cikorijo agitovati. Saj je ljudstvo nanj dovolj jezno, ker prav zdaj »plačilne liste« nosi ljudstvu, da bode moralo plačati »krvavi davek«. Iz tega se pa vidi, da cikorija v Barkovljah umre, še prej nego se je porodila.

Obalovič.

Sežana 18. januarja 1885. (Kmetijsko predavanje). Naše županstvo nam je naznanilo, da bode danes potovalni učitelj gospod Er. Kramer govoril o kmetijstvu. Po končanej popoludanskej stizbi B. žej smo se zbrali v prav lepem številu v določenej sobani, kder nam kmetijski strokovnjak najprvo razložil pojem in namen kmetijskih predavanj, ter preide na kmetijstvo sploh. Najprvo nam našteva napake, ki jih delamo pri gnoji, omenja pohvalno onih mož, ki imajo pravilno urejena svoja gnojišča, nam pove, kako imamo zboljšati tukaj svoje slabo gospodarstvo in nas pouči, kako se napravi gnojišča in gnojnična jama z malimi troški, in kako z gnojem ravnati, posebno nam je priporočal pomešanico ali kompost, ki je veličanske važnosti za sadno drevje in travnike; povedal nam je, kako naj zboljšujemo slabe svoje senožeti; konečno nam je priporočal, da se z večjo gorečnostjo poprimemo sadjarstva ter nam tudi tukaj kazal pravi pot, pot katerem nam je hoditi, da si zboljšamo svoje blagostanje. Okolo 5. ure smo se prav veseli in zadovoljni razšli vsak na svoj dom, sosebno, ker nam je gospod strokovnjak obečal, da se v prihodnjem letu zopet vidimo.

S Krana. dne 16. januarja. — Ker sem moral po opravkih zadnje dni v Barkine na Škofje, napetil sem se skoz: Divačo, Ležeče in dalje v Matavun. Ko grem pri divaškem pokopališču čez železnico v Ležeče, kar čudil sem se, ker pred malo leti je bila tukaj še lepa cesta, zdaj pa je grša od tiste skoz Njivice, ki drži skoz Čepno v Košano. Ko sem prišel v Ležeče, obrnil sem se pri cerkvi proti Matavunu, misleč, od tukaj bo boljša cesta, pa motil sem se, cesta je vsa raztrgana in zidovi podrti, da vse kamenje po cesti leži in človek ni varen, posebno po noči, da ne bi si nog polomil. Ko sem na Škofjem svoja opravila opravil, šel sem v Vrme, ker sem v Britofu imel tudi opravke. Od tod pa sem se vrnil po drugej cesti na Jamlje, ker se mi je krajša zdela. Ko tečaj pridem po Gaberki proti Ležečam, mi

sem, da bo ta cesta boljša, pa tudi tod ni drugega, razen žlebanja in jam; uboga živina, ki mora po tej cesti voziti!

Ko tedaj pridem v Ležeče, nisem hotel po tej grdej cesti iti v Divačo, ampak napotil sem se na postajo divaško, pa tudi ta cesta je vsa razorana in raztrgana. Ko sem prišel k tako imenovanaj baraki, stopil sem v gostilno, da bi se pokrepčal s kupico dobrega vina. Tukaj najdem vse polne mize mož in fantov, ki so prav čvrsto s kartami tolkli ob mize.

Radoveden sem pozvedoval, kaki ljudje so to, ki v tako lepem vremenu tukej igrajo, in zvedel sem, da so sami domači ljudje iz Divače in Ležeč. Misli sem si, to ste vrli delavci, za to pa imate tako lepe ceste, da malo kde tako, vendar bi mogli vsaj od barake do Ležeč cesto popraviti, da bi si, vračaje se po noči domov, nosov ne razbili. Divačani pa imajo tako lepo cesto, saj jo jim dela država in okrajni čestni odbor.

Tisti košček ceste od Divače do pokopališča bi pa vendar morali popraviti, sicer se pogrebi ne bodo mogli do pokopališča, ko vam kdo umre. Gospodje župani naj bi vendar opominjali svoje sosede, da bi ceste zboljšali, da bo vsaj uboga živina lužeje vozila, ker od kar je okrajni čestni odbor prevzel skrb za skladovne ceste, od tedaj so druge občinske ceste popolnoma zanemarjene tako, da ni moči več po njih voziti.

Iz Čičarije 17. jan. — (Ponižna vprašanja velenstavnemu c. k. namestniktu in slavnemu c. k. poštnemu ravnateljstvu). — Ker je izredno mnogo snega zapalo, ustavljen je promet tudi na tukajšnjeje državne cesti popolnem. A zapreka mogla bi biti uže odstranjena, ker snega, za naše kraje sicer izredno debelega, vendar ni nad pol mtr. Ako bi se bilo najelo ljudi, ki so jako potrebni zaslužka, kakor se je delalo včasih pri manjem snegu, da bi prekidali, bila bi cesta v jednem dnevu od Trsta do Reke prosta. Mestu tega smo videli na svojo začudenje, kako se je čestni »šlibar« na državne troške zabaval s tem, da je lahkim sanem pribil spredaj 4 deske in tako ženjalno ustvaril rilec ter hoteč cesto preorati, peljal se z 6 konji od Materije do Jelšan! Da so se tako modremu početju ljudje samo rogali in po vsej pravici, to je umljivo, ker so snežni plugi, kder so v porabi, narejeni jako močno, z veliko težo (kamenjem) obloženi, in rabije do 20 parov živine in še več. Cesta je zdaj bolj neukretna, nego je bila pri celem snegu. Kajti plug je potlačil samo na lahko (mokri, ne prhki) sneg, toliko, da se pozna tir! In ker dežuje, ni mogoče z vozom na cesto.

Dovolujemo si tedaj vprašati: Ker plačujemo Čiči davke in čestnino prav tako, kakor drugod, zakaj se ne privoščijo ubozim ljudem, da bi si zaslužili za sol in bi se tako odprla cesta prometu? Ali mora biti Čičarija pasterka v vsem, tudi iz obzira, da se čestni »šlibar« zabava v škodo javnemu prometu? Vsaj baš v tem je tu jako malo troškov, ker navadno zapade male snega in se v tej množini nasuje jako redko, morebiti vsacih 20 let enkrat. Zakaj se ne skrbi, da bi tudi edina pošta, ki vozi iz Kozine do Podgrada, ne bila ovirana? Zakaj se zahteva, da mora poštni voznik z jednim konjem premagati največje težave? Vsaj vendar ne gre trpinčiti nedolžno žival »aus Ersparungsücksichten«!

Domače in razne vesti.

Cesarica marljivo obiskuje razne kraje naše okolice, in sicer vedel peš. Uže v sredo, kmalo po dohodu, napotila se je, če tudi je burja brila, s princesinjo Auersperg in gospic Majlath v Grljan in še dalje skoz mali gozdč. V četrtek dopoldne ob 11 uri je zopet z omenjenima spremljalkama zapustila Miramar ter se napotila skoz Kontovej v Prosek, tu obiskala cerkev ter se po ene uri popoludne zopet vrnila v grad. Jako je hvalila lep razgled in spremljevalkama kazala zdaj to z uaj ono lepoto, posebno je opozorila na grad Devin, kamor se je tudi popoludne po morji peljala.

Včeraj je presvita gospa zopet obiskala grad Devin, kder jo je kneginja Hohenlohe ponižno sprejela, zvečer pa se je vozila v tržaškej luki z jahto »Fantasie«. Kakor se sliši, namerava obiskati še Pulj, Reko in Lipico. Mogoče je celo, da se ne vrne tako hitro na Dunaj ter da bode potovala celo v Levanto.

Ko je cesarica prišla v Miramar, čakale so jo kočije, da jo popeljejo skoz park v grad. Toda cesarica je s princesinjo Auersperg in gospic pl. Majlath rajše peš hodila, a ukazala, da se spremstvo vozi. — Ko je bila na poti, sreča jo neka okoličanka s pletencem na glavi in cesarice, katere ni poznala, niti ni pozdravila. — Ko je šla nekoliko dalje, zvedela je še le, da je srečala cesarico. Vsa preplašena je letela nazaj za cesarico proti gradu in se

je hotela opravičevati; ali cesarica je smehljaje prijazno pomigala in spremstvo je prestrašeno potlačilo. Iz tega se vidi, v kakšni časti imajo naši okoličani presvtilo cesarsko hišo in kako jo ljubijo.

Čudi se tukaj sploh vse cesarici, da v tako hudej zimi in burji peš dela dolge izlete; tukaj namreč lju tje malo ho tijo in ako lahonski alpinisti napravijo kak izlet, celo pod hrib se v kočiji vozijo, potem pa pompozno poročajo o dolgih izletih.

Nek tuk. nemški list pripoveduje o cesarici še razne druge anekdote, kar pa kaže le na bujno fantazijo gospodov od uredništva.

Popotovanje cesarjeviča prestolnika i njegove soproge v Dalmacijo. Pripoveduje se za gotovo, da v druge polovici prihodnjega meseca odpotuje cesarjevič Rudolf z visoko svojo soprogo v Lakromo, kjer ostane nekoliko časa; vkrca se v Pulji ter se bo tudi nekoliko dni mudil v Miramaru.

Imenovanje. Konceptni praktikant pri tržaškem policijskem vodstvu, Oskar Wratschko, je bil imenovan policijskim koncipistom.

Karol Rudež, grajščak v Hrastji na Dolenskem, deželni poslanec, čist rodoljub in velik dobrotnik ubogim, umrl je nanagloma včeraj ponoči. Blag mu spomin!

Politično društvo „Edinost“ v Trstu. Odbor političnega društva „Edinost“, vabi s tem vse ude, da se vdeležo občnega zbora društva, kateri bo 1. februvarja 1885 v dvorani vrta Rossetti v ulici Acquedotto. Začetek točno ob pol 11. uri predpoludne. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo denarničarja. 4. Volitev predsednika in 9 odbornikov. 5. Volitev volilnega odbora za prihodnje volitve v dež. in drž. zbor.

Trst, 24. decembra 1885. Odbor.

Odbornike in poverjenike pol. društva Edinost opozorujemo na važno sejo jutre ob 10 in pol uri v prostorih del. podp. društva.

Veliki ples delal. podpor. društva dne 7. februvarja. Kakor se sliši, bomo imeli pri tem plesu še posebni užitek za uho. Nastopilo bude nekda pod vodstvom g. Steleta nad 100 pevcev. — Tudi kinč za gledišče se uže pripravlja, ali na „Kolo“ vrlih Sokolov se občinstvo največ veseli.

„Pevsko društvo Preširca“. Osnovatelji tega društva imeli so sinoči sejo, v kateri so se čitala pravila. Pravila so sprejeta in se precej predložijo vladi v potrjenje. Zčasni odbor tega društva razposlal je na rodoljube to le objavo in prošnjo:

P. n. gosp. Podpisani odbor Vam naznanja, da se je v Trstu ustanovilo, toliko potrebno samostalno slovensko pevsko društvo pod imenom: „Preširca“; ujedno Vas uljudno moli, da po možnosti ovo društvo podpirate, t. j., da izvolite pristopiti kot društveni član.

Člani so:

- a) Utemeljitelji z svoto od 25 for. a. v. jedno za vsakrat;
- b) podpirajoči z letnim prineskom od 2 for. 40 nvč., ali pa 20 nvč. mesečno.
- c) izvršujoči, koji so dolžni pohajati pevske skušnje.

Prinosi se naprej vplačujejo. Vsi člani imajo pravo voliti in voljeni biti v društveni odbor in prosto vstopnino z obitelji pri vsakej zabavi, koje priredi to društvo.

Člani se ustmeno ali pismeno prijavljajo sami, ali po kojem društvenem članu podpisanemu odboru v tiskarni Dolenc (Via Torrente).

Članom tega društva more postati vsaka značajna osoba. Nadejamo se, da će Vaše gospodstvo uvidevši, da je obstanek tega društva za naš narod od velike koristi, to prošnje uslišati.

V Trstu, 22. januarja 1885. Zčasni odbor pevskega društva „Preširca“.

Pekovsko pevsko društvo „Jadranska Zarja“. Podpisani odbor Vas uljudno vabi na občni zbor, kateri bude v četrtek, 29. t. m. v dvorani gostilne „Al Giardinotto“. Acquedotto, nasproti vrta Rossetti. Začetek točno ob pol 4. uri popoldne. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo denarničarja. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamezni predlogi. Odbor.

Tržaške nevesti:

Tržaški Sokola. Opozorujemo slavno občinstvo na veliki ples simpatičnega društva, kateri bole denes zvečer v okrašeni dvorani slovenske čitalnice (Monte verde). Plesal se bude hrvatski narodni ples „skolo“ v narodnih nošah.

Burja še vedno pri nas razsaja; ali iz Kranjskega dohajajo sem poročila o velikanskim zametih, tako sicer, da Bločani in Ribničani, ki vozijo mrtno prasce v Trst, ne morejo jih voziti več na Reke, ampak po velikim ovinku čez Ljubljano. Takih zametov ne pumbijo uže stari ljudje. — Ali kaj še na Kranjskem, ču čiti

se je temveč zametom na Italijanskem, kder skoro ne poznajo snega. — Iz Milana, Rima, Turina, Verone itd. dohajajo poročila o strašnih zametih in v mnogih vaseh v znožju raznih hribov se slišo lavinah, katere so pokopale mnogo ljudi, nekateri potovalci so tudi zmrznoli; s kratka nesreč vse polno zaradi hude, ne-navadne zime.

Poskus samomora. Včeraj popoldne se je pek Anton Brezinger, bivajoč v ulici Barriera vecchia, rodoma iz Kanala, dvakrat z revolverjem ustrelil, enkrat v trebuh, drugkrat v usta z namenom, da precej mrtev ostane, a namen se mu ni posrečil, kajti odnesli so ga v bolnico in tam so zdravniki konstatirali, da skoro gotovo še ozdravi. — Govori se, da je bila ljubosumnost vzrok poskusa samomora, in sicer je bil Brezinger oženjen. Tudi slovenskega ljudstva poprijela se je moralna bolezen.

Nesreča. Dva mornarja sta te dni padla iz jabolca na krov in stase nevarno pobila. Včeraj je nek voznik nevarno povozil 70 letnega Antona S., rodoma iz Dornberga. Vsi trije se zdravijo v bolnici.

Policijsko. Neznani tatovi so v nočiji v pisarno lesne zaloge na kolodvorskem trgu in iz zaklenjene miznice vkradli raznega denara okolo 100 glđ. — Policija je zaprla Antona C. iz Podgrada, Petra K. iz Skednja in še tri druge ničvredne zaradi tatvine. — Neznani tatovi so se na tistem spazili na ladjo „Cavour“ in tam pokradli več blaga in eno srebrno uro. — Nek desetletni fant je hotel oddati ponarejeno dvajsetico, a bil je zasačen in policiji izročen. — Zaprla je policija tudi krojača Jurja K. iz Ljubljane, ker se je branil plačati račun v k. varni in dejala je po ključ še par drugih razsajalcev.

Pevsko društvo „Zora“ na Vrdeli. Vabilo k sijajnemu koncertu, kateri priredi o priliki slavnostnega otvorjenja pevskega društva „Zora“ na Vrdeli v soboto 31. dan januarja t. l. v dvorani vrta „Rossetti“, s tem le sporedom: 1. Davorin Jenko, Naprej, svira godba. 2. Pozdrav predsednika. 3. I. pl. Zajc, V boj, moški zbor. 4. Slavnostni govor, govori g. Josip Negode podpredsed. 5. I. pl. Zajc, Hrvatim, moški zbor z bas samospvom. 6. J. Titi: Slovenska sinfonija, svira godba. 7. Simon Gregorčič, V pepelnicej noči, deklamuje gosp. G. S. J. Carl, Slavjanka mešan zbor. 8. Gjurjo Eisenhut, Sokoljuda, svira godba. 9. Davorin Jenko, O Vidovem, moški zbor. 10. Gjurjo Eisenhut: Ustav rode, moški zbor. 11. V. Sarti, Originalna sinfonija, svira godba. 12. Hrabroslav Voiarič: Slovenca dom, moški zbor. 13. Ples. — Začetek točno ob 9. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 novcev. K temu koncertu uljudno vabi odbor. Na Vrdeli, v 24. dan januarja 1885.

Opomba: Pri mešanem zboru nastopi nad 30 deklet, samih okoličank v narodnih nošah. Čisti dohodek je namenjen za napravo društvene zastave. Večji darovi se bodo radi tega z hvaležnostjo sprejemali.

„Prešeškobralno društvo“ priredi veselico 1. februvarja t. l. v prostorih g. Marino Lukša po tem le programu: 1. „Kje je meja“, izvirna gluma v enem dejanji. 2. „Okleti grajščaki“, deklamacija. 3. „Krojač Fipps“, burka v enem dejanji. 4. Ples. Začetek ob 7. uri. Vstopnina k besedi 30 nvč. za nede. K plesu fr. 1 za gospode.

Vabilo k besedi s plesom, katero priredi „Solškanska čitalnica“ v nedeljo 25. t. m. v Verdikonovi dvorani. Začetek ob 6 uri zvečer. Spored: Petje. Ženski joks. Izra v enem djani. Osebe: Dagarin, Lucija, njegova žena, Albert Podvinski, Klotilda, njegova žena, Kiljan, strežaj v hotelu. Petje. Deklamacija Nevesta. S. Gregorčiča. Petje. „Pravo junastvo“, postoba iz kmečkera živinja. Osebe: Reza, Jera, Anton, Petje. Po besedi ples. Ob 11. uri počitek, mej katerim bude večerja in srečkanje. Vstopnina k besedi za nede znaša 20 kr. Za ples plača vsak plesalec neud 1 glđ., društveniki 60 kr. Vstop k plesu brez vabila ni dovoljen. Odbor. V Solkanu 18. januarja 1885.

Vabilo k veselici, katero priredi „Sežanska čitalnica“ dne 2. svečana 1885 v prostorih g. viteza Scaramanga. Spored: Tombola. Ples. Pri plesu svira izvrstni češki orkester. Vstopnina 40 kr. za osebo. Začetek ob 7. in pol uri zvečer. Odbor.

O poštnih hranilnicah. Da pošne hranilnice v veino daljše kroge prosto, izdal je upravni urad poduk o poštnih hranilnicah, kateri poduk razdele političke gosposke društvom, zadrugam it. t.

Iz Dutovljan se nam piše: Naše narodno društvo, ki se je pred 5 meseci ustanovilo, namerjava napraviti veselico dne 8. svečana t. l. s petjem, igro, govori in srečkanjem, vines bude sviral domača godba, po veselici bole ples, spored prihodnjič.

Iz Kopr se nam poroča: Tukajšno sodišče je one gospode, ki so napali slovenskega dijaka, za krive spoznalo in bil je obsojen Gaubini na 30, Baseggio na 25 glđ. globe, Dario pa v petinevni zapor zaradi razžaljenja slovenskega naroda.

Žrebanje dobitkov za Narodni dom v Ljubljani. Zadele so naslednje dobitke naslednji številke: 53382, 89276, 7479, 47298, 76.994, 19.593, 98.385, 41.510, 46.609, 80.420, 1279, 9435, 71.470, 57.811, 999, 40.792, 39.966, 97.961, 35.026, 43.347, 15.755, 17.191, 99.633, 81.030, 58.668, 88.621, 37.360, 81.703, 33.023, 40.290, 13.530, 99.739, 37.604, 57.314, 3343, 73.894, 23.982, 13.585, 57.814, 92.096, 82.509, 76.190, 35.902, 14.684, 38.292, 2729, 85.000, 23.364, 69.013, 17.15, 31.246, 72.868, 82.748, 38.533, 16.565, 92.348, 94.646, 10.663, 48.937, 18.377, 49.166, 51.800, 70.862, 45.215, 65.957, 99.936, 41.281, 36.903, 69.346, 67.428, 61.345, 41.445, 48.085, 7581, 94.945, 46.696, 39.156, 93.304, 64.552, 81.860, 88.521, 36.326, 3388, 18.020, 58.706, 13.431, 92.445, 19.342, 34.459, 49.406, 25.410, 55.705, 52.630, 91.499, 36.036, 7028, 8951, 21.013, 11.921, 54.076, 94.063, 52.184, 76.125, 81.982, 95.721, 27.607, 290, 96.492, 99.133, 710.3803, 23.445, 74.263, 93.071, 96.341, 75.548, 92.490, 58.764, 2574, 99.530, 92.610, 80.563, 34.399, 44.063, 49.558, 99.530, 92.610, 80.9.5, 93.173, 92.330, 34.233, 55.554, 44.976, 36.787, 75.167, 90.366, 27.851, 99.623, 66.716, 23.358, 24.099, 60.286, 31.861, 93.879, 99.939, 46.299, 57.480, 88.664, 63.856, 22.994, 16.893, 9459.

Tržno poročilo.
Kava. — Kupčija je sicer jako mirna, pri v sem tem pa so cene jako trdne. — Prodalo se je te dni 1500 vreč Rio po f. 50 do 63, 1200 vreč Santos po f. 52 do 61 Java stane f. 63 do 64, Portorico f. 94 do 104, Ceylon plant f 91 do 132.
Sladkor. — Poročilo, da se je produkcija zdatno znižala in tudi večje prašanje po tem blagu je uplivalo, da so cene zdatno poskočile in da je postala tendenca za sladkor jako trdna. Te dni se je prodalo 7000 vreč sladkorja po f. 18 do 24, cene v tegnejo zdaj zaporedoma više pomikati se.
Sađe — skoro nopenega posla. Poimranče, limoni f. 2 do 5, fige v venci for. 18, rožiči f. 7 do 7.50, opaša f. 12 do 16, cvebe navatne f. 10 do 13, Eleme f. 24 do 30, S. itanina f. 23 do 34.
Olje — v najboljšem obratu in stane denes namizno f. 82 do 100, jedilno for. 42 do 48.
Petrolje — cena gre niže, denes stane petrolje uže for. 10 do 10.15, tendenca za še niže cene.
Domači pridelki — popolnoma zane marjenj; le maslo ne draže prodaja, ker ne more dohajati zaradi zametov po železnici.
Seno — je postalo iz tega uzroka jako drago in se je te dni plačevalo od f. 2.10 do 2.30; če vode to vreme še trajalo, bude kmalo seno poskočilo na f. 2 in pol stari cent. Vso kupčijo pa zadržuje to neugodno vreme, katerega ne bo še tako kmalo konec.

Borsno poročilo.
Kurzi državnih papirjev, posebno pa Ogerskih so te dni sopet zdatno poskočili. Na borski vlada sploh zaupanje, pa tudi zmernost, kar je ugodno finančnim razmeram države.
Dunajjska Borsna
dne 23. januarja
Enotni drž. dolg v bankovcih 83 glđ 10 kr
Enotni drž. dolg v srebru 82 „ 85 „
Zlata renta 106 „ 40 „
5% avst. renta 98 „ 45 „
Delnice narodne banke 864 „ — „
Kreditne delnice 302 „ 60 „
London 10 lir sterlin 123 „ 60 „
Napoleon 9 „ 79 „
C. kr. cekini 5 „ 79 „
100 državnih mark 60 „ 35 „

Javna zahvala.
Vsem p. n. gospodom in gospem, ki so se potrudili, da spremijo ljubljnega mojega sina Antona, bivšega učtelja v Kobaridu, do za njegova počitka, izrekam po tuj poti svoje najsrčnišo zahvalo. Posebno se mi je zahvaliti g. vitezu Klodčiču, ki je se svojo narvočnostjo pri pogrebu rajncega in se svojimi tolažljivimi besedami vtil tolažbo v prehušo zadeto mojsrce.
Andrej Šekliji,
posestnik v Kobaridu v imenu žalostne rodovine.

OZSANILO.
Čistila si po pisani naznanjati slavnemu občinstvu, da se je od novega leta 1885. počelšil v občini Ajdovščini naselil kot občinski zdravnik; in da zaradi (ordinira) vsak dan od 11. ure do poludne, v svojem stanovanju na javnem prostorišču. Ob enem naznanjam, da sem bil do sedaj kot sekundarni zdravnik I. reda v c. k. Rudolfovi bolnišnici v Beču.

V Ajdovščini dne 14. Janara 1885.
Spoštovanjem
Dr. Vladimir Philippovič
zdravnik vsega zdravilstva.

Poslano.
Bazovica, 18. januarja 1885. — Namen mojega denašnjega dopisa je, da odgovorim na dopis iz Bazovice od 10. t. m. ter odkrijem puhloglavost in nevednost stvaritelja onega dopisa.
Gospoda dopisnika mora to jako žaliti da se njegove želje ne spolnijo, namreč, da se orglat zopet prejšnji organist. To je in družega, kar ga tako muči, da si hoče srec ohladiti z dopisi, ter prejšnjega tako povzdiguje, mene pa ponižuje.
Radi mojega orglatja niso bile v cerkvi nikake burke in tudi ljudje se niso radi tega pohujševali, razun nekaterih mojih nasprotnikov, katerih imena bi se lahko na prete eno roke našela, kajti govoril sem z mnogimi vasčani in posebno pa s pevci ter slišal njih mnenje, kar se mojega orglatja tiče.
Mar li ne ve g. dopisnik, da se je prejšnji učitelj g. M. K. sam službi odpovedal, ter da sem mu jaz sledil, ne glede na to, imam li orglati ali ne?? —
G. dopisnik! povem vam, da nisem še nikomur pod peruti zlezal in tudi ne zlezem, marveč sem še popolnoma neodvisen, kar se tega tiče; mogoče je pa kdo drugi tukaj komu pod peruti zlezal?? —
Konečno kličem in priporočam vam, g. dopisnik, in vsem onim kričačem, anaj se vsak drži svojega poslovanja, ter naj me puste v miru, kakor puščam jaz druge v miru!
Drugim dopisom iz Bazovice proti mojej osebi, kateri ne bodo imeli dopisnikovega podpisa, ne bodem več odgovarjal.
S primernim stovanjem!
Andrej Čot, učitelj.

Agencija za posredovanje
u službah i kod stanovanja
E. GEROMINI-JA
priskrbuje službe svake vrste u Avstriji i mozeinstvu. Kupuje i prodava kuče, po najugodnijimi pogodbami.
Piazza Ponterosso br. 2. i. kat.

Medjunarodna linija
TRSTA VZI
NOVI-JORK
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.
Veliki prvorazredni parniki te linija vozijo redno v Novi-Jork in vspremljajo blago in popotnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.
V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.
„Anglia“, v 3. dan februvarja.
Popotniki naj se obrnejo na
J. Terkuile,
generalnega pasažnega agenta.
Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale v TRSTU.
Kajuta za potnike 200 glđ. Vmesni krov 60 glđ.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na
Emiliano d'Ant. Pogliayen,
generalnega agenta.

LEKARNA RAVASINI
Piazza della Stazione
V TRSTU.
Priporočja te le posebnosti:
Katramova voda posebno dober lek proti atara, ker rastu pija-les-
Hlebčki Ravasini iz vseobseg- soka proti prezi-jenju, kastru, kafr-
lji in boleznj v grlu.
Ribje olje naravno lmonove burve, ki vonja prav malo poribi, pričen, brez vsakega slabega okusa. Najboljši lek proti jet-t, trigljanju, isphom, slabo s lid.
Ribje olje mešeno z jodom in železno, lek po eni in gotov. pripravljeno družinam, katere imajo otroke z dvojnimi udi in ne morejo shoditi.
Adontina Ravasini lek proti zobobolu, edini pripomoček, kateri precej ostavi bolečine gnjilih zob.
Eliksir in zobobistni prah za čistenje vzdrževanje zobovja in dobre vonjave v istih.
Dišeča glicerina proti pokanju kosa, priporočljiva za z. mo.
Prašad vedno po teh posebnosti na ime MARKA RAVASINI, lekarna „Alta Guastosa“, Piazza della Stazione. Zaloge mineralnih vod, posebnosti domače in inostranske, kemčni izdelki in v ročljive izdelci iz elastične gume, ravnosilačni orodje, diše- e mila in drugi izdelki lekarni itd.
Vsaka naročba se precej izvrši.

